

ת"פ 59428/08/18 - מדינת ישראל נגד נאווה חטואל

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו באשקלון

ת"פ 59428-08-18 מדינת ישראל נ' חטואל

בפני בעניין:	כבוד השופטת נועה חקלאי מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד גורמן
המאשימה	נגד נאווה חטואל ע"י ב"כ עו"ד פרג'ון
הנאשמת	

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן המייחס לה עבירה של תקיפת עובד ציבור בניגוד לסעיף 382א (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 07.01.16 קיללה הנאשמת את המתלוננת, פרמדיקית במרפאת "טרם" אשדוד, שהינה עובדת ציבור, והכתה אותה במכות בראשה ובפניה, וכן דחפה אותה בחוזקה. המתלוננת ניסתה להרחיקה ואז הנאשמת תקפה אותה במכות לעבר פניה ולא פסקה במשך כ- 10 שניות מלחזור שוב ולתוקפה, על אף ניסיונות אדם אחר להרחיקה.

הסדר הטיעון

3. ביום 19.12.18 הציגו הצדדים הסדר טיעון על פיו הנאשמת תודה בכתב האישום המתוקן ותורשע. לא הוצגה הסכמה עונשית. עמדת המאשימה היא למאסר. הוסכם כי בשלב הטיעונים לעונש יוגש לבית המשפט הסרטון המתעד את העבירה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה סרטון המתעד את ביצוע העבירה, הפנתה לחומרת העבירה, לערך החברתי שנפגע, טענה כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר ועד 18 חודשי מאסר. בהעדר שיקולי שיקום עתרה להשית על הנאשמת מאסר של מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה קנס ופיצוי. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בטיעוניה.
5. ב"כ הנאשמת עתרה להשית על הנאשמת מאסר על תנאי. לדבריה מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר. ב"כ הנאשמת הפנתה לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, לנסיבות ביצוע העבירה

כאשר הנאשמת הגיעה לקבל טיפול רפואי כשהיא עם רגל שבורה ולאחר שלדבריה התעלמו ממנה דקות ארוכות. הפנתה לכך שלא נגרמו חבלות למתלוננת. הפנתה ללקיחת האחריות המיידית, לעבר הנקי, לנסיבותיה האישיות כפי שעולות מהדוח הסוציאלי, להליכי השיקום שעוברת הנאשמת, לכך שעובדת בעבודות מזדמנות כדי לפרנס את ילדה. טענה כי הפסיקה שהגישה המאשימה מתייחסת למקרים חמורים יותר ואינה רלוונטית.

6. הנאשמת ציינה כי מצטערת על מעשיה, וכבר יום אחרי האירוע ניגשה לבקש סליחה. הביעה חרטה על מעשיה. ציינה שסבלה אותה עת כאבים והיתה תחת השפעת כדורים, המתינה חצי שעה וברגע של מצוקה עשתה את המעשה, לדבריה לא היתה לה כל כוונה. ביקשה להקל בעונשה בשל היותה אם חד הורית, מפרנסת יחידה של בנה, מתקיימת מעבודות מזדמנות, נעדרת משפחה תומכת. ציינה כי לא תחזור בשנית על מעשה זה.

דין

מתחם העונש ההולם

7. **הערכים המוגנים** בעבירה של תקיפת עובד ציבור הם שמירה על ביטחונם ושלמות גופו של אדם ובפרט הגנה על הצוות הרפואי במהלך ביצוע תפקידו ועל יכולתו להעניק סיוע לכלל החולים והמטופלים ללא מורא וחשש.

על חומרת הפגיעה בצוות רפואי ראו דברי בית המשפט העליון בע"פ 3036/92 **גמאל בן אברהים חמודה נ' מדינת ישראל** (24.11.92):

"סיכון בריאותו ושלומו של רופא הניצב על משמרתו וממלא תפקידו הוא מעשה הפוגע לא רק ברופא המותקף אלא בשלומם של החולים והנפגעים".

ראו גם ע"פ (עליון) 2712/09 **אריל שמילוב נ' מדינת ישראל** (18.11.09):

"מערכת אכיפת החוק צריכה להבטיח כי רופאים אלה יוכלו לגבש את החלטותיהם ללא מורא ועל כן יש להגיב בעניינם של אלה המבקשים לאכוף על רופאים את רצונם בכח הזרוע, ביד קשה".

ראו גם רע"פ 5579/10 **דוד קריה נ' מדינת ישראל** (02.18.10):

"כל פגיעה שכזו צריכה להתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית".

ראו גם ע"פ (עליון) 6123-05 **חתוקה נ' מ"י** (25.12.05):

"ראוי להדגיש כי תקיפת רופא על ידי מטופל או בן משפחתו מתרחשת בד"כ בסביבה המתאפיינת בסערת רגשות בשל שעת המשבר ובשל המצוקה בה שרויים הנוגעים בדבר מטבע הדברים. נסיבות אלה, כשלעצמן, אין בהן אפוא כל רבותא וככלל אין מקום להביאן בחשבון כשיקול לקולה".

8. **מידת הפגיעה בערכים** היא ממשית. הנאשמת הכתה את המתלוננת, בפניה ובראשה ולאחר מספר שניות הכתה אותה בשנית, כל זאת במשך כ- 10 שניות.

9. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שלא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה, היא לא בוצעה בתחכום, הגם שהעבירה בוצעה במידה לא מבוטלת של אלימות, לא היה שימוש בנשק חם או קר, לא נגרמו למתלוננת חבלות. נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה על רקע מצוקתה הרגעית של הנאשמת, אשר הגיעה למקום עם רגל שבורה והמתינה זמן מה עד לקבלת השירות תוך שהיא סובלת כאבים. נתתי דעתי לכך שהנאשמת לא חדלה ממעשיה על אף שחברתה ניסתה להפריד ולהרחיקה מהמתלוננת. נתתי דעתי לכך שהאירוע נמשך 10 שניות.

10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת כי במקרים דומים נעה הענישה במנעד רחב של עונשים ממאסרים מותנים ועד למאסרים לתקופות ממושכות. ראו למשל:

ע"פ (ת"א) 70073/07 **יצחקוב אברהם נ' מדינת ישראל** (20.02.08) המערער סטר בחוזקה על פניו של רופא שטיפל באביו. בית משפט קמא גזר עליו 3 חודשי מאסר ומשלא נמצא כשיר לבצעם בעבודות שירות, נפסק כי יבצעם במאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בית המשפט קבע כי:

" הטענה כי המערער היה במצב נפשי קשה משום שאביו היה חולה ונפטר כעבור 15 יום אינה יכולה לשנות את התמונה. בבתי חולים נמצאים חולים ואנשים הזקוקים לטיפול, לכך נוצר בית החולים וסביר כי בני משפחותיהם של החולים נתונים בלחץ נפשי, במתח ובחרדה. כל כן, נתון זה אינו יכול לפעול לקולא שאם לא תאמר כך, תפתח הדרך בפני הכשרת מעשי אלימות פיזית או מילולית כלפי רופאים וכלפי אנשי צוות רפואי, הממלאים את תפקידם הקשה והאחראי. הדרך לבטא מורת רוח מהטיפול שהוענק לחולה איננה בתקיפתו האלימה של הרופא, כפי שנהג המערער. רק ענישה שיש בה רכיב של מאסר ממש יכולה לתת ביטוי הולם לחומרת המעשים, שעל כן אין להתערב בגזר הדין".

ע"פ (נצרת) 6744-04-11 **מוחמד גאזי נ' מדינת ישראל** (26.4.11). המערער, בן 19 נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו, בהטחת קללות, הכאת רופא בפניו דבר שגרם לו רגישות בשפה ושבר בשיניו התותבות, וכן בכך שעיקם את משקפיו של הרופא. נגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, קנס של 2500 ₪ ופיצוי למתלונן על סך 5000 ₪. ערעורו נמחק בהסכמתו.

ע"פ (ירושלים) 50840-12-11 **שי ליכטמן נ' מדינת ישראל** (07.06.12). בית משפט השלום גזר על המערער 6 חודשים בפועל על תקיפת רופא ואחות בבעיטות בגוף, וגרימת חבלה במצח, בעין ושריטות ביד ובגב. ערעורו נדחה.

ע"פ"ג (מרכז) 44005-10-12 **אליהו בוחבוט נ' מדינת ישראל** (15.01.13). המערער הגיע לחדר מיון בבית חולים לצורך טיפול בחבלות שנגרמו לו מתאונה. כעבר פחות משעה וחצי, עקב זעמו על זמן ההמתנה, השליך מד לחץ דם, נכנס לחדרו של אורתופד שטיפל באחר, הטיח שרפרף על הרצפה, הביע מילולית זעמו על אי הטיפול בו ובהמשך תקף באמצעות אגרופיו בראשו בפניו ובחזהו של הרופא וגרם לו לשפשוף במצח, נפיחות בקודקוד, שריטה מתחת לחוליית צוואר וכחלון במרפק. בית משפט קמא גזר על המערער 9 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

ע"פ"ג (מרכז) 25595-01-15 **אלי יהושע נ' מדינת ישראל** (8.3.15) המערער הורשע בתקיפת רופא בכך שחבט בו באגרופו בבית החזה ולאחר מכן אחז בחולצתו ובצווארו איים עליו וקילל אותו. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪. ערעורו של המערער נדחה בהסכמתו.

בת"פ (אילת) 1441/07 **מדינת ישראל נ' שחר אביגל** (10.05.10). הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בדחיפת רופאה בבית חולים בכניסה לחדר ניתוח על רקע סירוב להכניסו לחדר. על הנאשם נגזר מאסר על תנאי, פיצוי בסך 3,000 ₪, קנס בסך 3,000 ₪ והתחייבות בסך 10,000 ₪.

בת"פ (ב"ש) 19880-02-13 **מדינת ישראל נ' ופחיה אלבורוב** (06.05.15) הנאשם היכה באגרופו נהג אמבולנס כונן בצווארו ובלחי ימין באופן שהותיר סימן. על הנאשם נגזרו 5 חודשי עבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי ו- 2,000 ₪ פיצוי למתלונן.

ת"פ (נתניה) 22412-05-11 **מדינת נ' בקיש** (13.4.14). הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת עובד ציבור (רופא), העלבת עובד ציבור ואיומים כנגד אנשי צוות רפואי(אחיות) וכן תקיפה של מאבטח. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בסך 1000 ש"ח ופיצויים בסך 3000 ₪.

11. לאור כל המפורט אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה** נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר.

שיקולים לגזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם

12. בעניינה של הנאשמת אין הצדקה לסטות לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, אף לא משיקולי שיקום. הנאשמת הופנתה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינה. שירות המבחן פעמיים תיאם עם הנאשמת מפגש, אך הנאשמת לא הגיעה למפגשים ולא יצרה קשר, ולפיכך נמנע שירות המבחן מלהגיש תסקיר אודותיה. הדיון נדחה מספר פעמים על מנת לאפשר לנאשמת לעמוד בקשר עם שירות המבחן, אך הנאשמת לא עמדה בקשר עם שירות המבחן, ובהמשך אף לא התייצבה לדיונים בבית המשפט. בשל כך נדחה מתן מועד גזר הדין מעת לעת.

13. בבואי לגזור את עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים:

• זקפתי לזכותה את העובדה שבחרה להודות ולקחת אחריות על מעשיה.

• לקחתי בחשבון את החרטה שהביעה.

• זקפתי לזכותה את היותה נעדרת הרשעות קודמות.

• לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, למעלה מארבע וחצי שנים, כשמאז לא היו לנאשמת הסתבכויות נוספות.

• לקחתי בחשבון את נסיבותיה האישיות של הנאשמת, את היותה אם חד הורית, מגדלת בגפה את ילדה, ללא משפחה תומכת, ללא בן זוג תומך. מתקיימת בדוחק מעבודות מזדמנות. את האמור בדוח שהוגש מטעם הרווחה.

14. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשמת ענישה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, בכל הנוגע לרכיב המאסר.

15. אשר על כן הנני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות.
- ב. הנאשמת תתחייב על סך של 3,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת אלימות והכל תוך שלוש שנים מהיום. ההתחייבות תינתן בסיום גזר הדין במידה ולא תתחייב תאסר למשך 15 יום.
- ג. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-2 תשלומים החל מיום 15.8.21. כל תשלום יזקף ראשית לכל על חשבון הפיצוי.
- ד. פיצוי בסך 2,500 ₪ אשר ישולם לטובת אנה שפיגלמן, ע"ת 1. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 15.10.20 ככל שיש מוצגים - יושמדו בחלוף תקופת הערעור, זכות ערעור כחוק.

21.07.2020